

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Plk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
Telefon: 234 665 111, Fax: 234 665 444

Zn. REG-1197/10-27

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 16.11.2010

Úřad pro ochranu osobních údajů

dne 1.12.2010

ROZHODNUTÍ

Předseda Úřadu pro ochranu osobních údajů jako odvolací orgán příslušný podle § 2, § 17, § 29 a § 32 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a podle § 10 a § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu takto:

Rozklad účastníka řízení, společnosti Google Inc., se sídlem 1600 Amphitheatre Parkway, Mountain View, California, Spojené státy americké, proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů zn. REG-1197/10-21, ze dne 2. září 2010, kterým se účastníku řízení dle § 17 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb. jím v souladu s § 16 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. dne 18. února 2010 oznámený a následně dne 7. dubna 2010 doplněný záměr realizovat zpracování osobních údajů:

- jiných než adresných a identifikačních údajů, citlivých údajů, popisných údajů a údajů o jiné osobě,
- v rozsahu fotografických snímků ulic, které mohou náhodně obsahovat snímky osob nebo jiné osobní údaje, pořízených z výšky 2,7 metru nad zemí,
- bez souhlasu subjektu údajů,
- automatizovaně vlastními zaměstnanci,
- u kterého nebudou jiní příjemci,
- u kterého se předpokládá předání do Spojených států amerických (v režimu Safe Harbour),
- u kterého bude informační povinnost splněna šířením informací prostřednictvím médií a na určených internetových stránkách účastníka řízení,
- a u něhož budou opatření k zajištění ochrany osobních údajů provedena zámky, mřížemi apod., elektronickým zabezpečením, bezpečnostní směrnici, dokumentací k přijatým technicko-organizačním opatřením, přístupovými právy, antivirovou ochranou, bezpečnostními zálohami a šifrováním,

nepovoluje, neboť by takové zpracování osobních údajů nesplňovalo podmínky stanovené zákonem č. 101/2000 Sb. tím, že by jej účastník řízení uskutečňoval bez toho, aby na území České republiky, jakožto subjekt se sídlem ve Spojených státech amerických, zmocnil zpracovatele, a dále tím, že by docházelo pořizováním sérií fotografických snímků obsahujících osobní údaje z výšky 2,7 metru nad zemí ke zpřístupňování osobních údajů nad rámec běžného pohledu z ulice a to bez toho, aby účastníku řízení pro takovýto způsob zpracování svědčil nějaký ze zákonem uznaných důvodů, jak jsou uvedeny v ustanovení § 5 odst. 2 písm. a) až g) zákona č. 101/2000 Sb., což znamená, že by při realizaci takového zpracování došlo k porušení § 3 odst. 5 písm. b), § 5 odst. 2 a § 10 zákona č. 101/2000 Sb., **se zamítá.**

Odůvodnění

Správní řízení s účastníkem řízení, společností Google Inc., se sídlem 1600 Amphitheatre Parkway, Mountain View, California, Spojené státy americké (dále jen „účastník řízení“), bylo Úřadem pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“) zahájeno z vlastního podnětu. O zahájení řízení byl účastník řízení informován dopisem zn. REG-1197/10-8 ze dne 21. dubna 2010, který mu byl doručen dne 3. května 2010. Důvodem pro zahájení řízení byla důvodná obava Úřadu, že by při realizaci účastníkem řízení oznámeného zpracování osobních údajů došlo k porušení zákona č. 101/2000 Sb.

Konkrétně účastník řízení prostřednictvím webového registračního formuláře oznámil v souladu s ustanovením § 16 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. Úřadu svůj záměr zpracovávat příslušným způsobem a v příslušném rozsahu osobní údaje dne 18. února 2010. Podané oznámení pak na výzvu Úřadu zn. REG-1197/10 (001), ze dne 24. února 2010, následně dne 7. dubna 2010 doplnil o chybějící informace.

V rámci správního řízení účastník řízení požádal dopisem ze dne 21. června 2010 o poskytnutí dostatečné doby pro přípravu stanoviska k dané věci. Dne 2. července 2010 vydal předseda Úřadu usnesení zn. REG-1197/10-13, kterým v souladu s § 80 odst. 4 písm. d) správního řádu prodloužil správnímu orgánu I. stupně lhůtu pro vydání rozhodnutí v řízení do 10. září 2010. K předmětu řízení se účastník řízení vyjádřil dopisem ze dne 20. července 2010.

V průběhu správního řízení byly správním orgánem I. stupně pořizeny 3 ukázkové výtisky záběrů ze služby Google Street View umístěné na webových stránkách účastníka řízení, které zjevně pocházejí z kamery umístěné ve výšce cca 2,7 metru a které jsou přílohou úředního záznamu zn. REG-1197/10-18 ze dne 4. srpna 2010.

Dopisem správního orgánu I. stupně, zn. REG-1197/10-19, ze dne 4. srpna 2010 byla účastníku řízení ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu sdělena možnost se před vydáním rozhodnutí vyjádřit k jeho podkladům a dále možnost nahlédnout do spisu vedeného v tomto správním řízení, které účastník řízení dle záznamu o nahlédnutí do spisu správního řízení, zn. REG-1197/10-20, ze dne 25. srpna 2010 využil.

Na základě podkladů shromážděných v průběhu správního řízení správní orgán I. stupně vydal rozhodnutí zn. REG-1197/10-21, ze dne 2. září 2010, kterým účastníku řízení jím v oznámení o zpracování osobních údajů ze dne 18. února 2010 (ve znění doplnění ze dne 7. dubna 2010) specifikované zpracování osobních údajů, které měl v úmyslu uskutečnit, v souladu s § 17 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb. nepovolil. Jako důvod svého rozhodnutí správní orgán I. stupně uvedl, že oznámené zpracování by nesplňovalo podmínky stanovené zákonem č. 101/2000 Sb. tím, že by při jeho realizaci došlo k porušení ustanovení § 3 odst. 5 písm. b), § 5 odst. 2 a § 10 zákona č. 101/2000 Sb., jelikož účastník řízení neměl v úmyslu pro zpracování osobních údajů na území České republiky, ač je sám právníkem osobou se sídlem ve Spojených státech, ustanovit zpracovatele osobních údajů, spolu s tím, že umístěním kamery záznamového zařízení ve výšce 2,7 metru nad zemí by byly pořizovány série fotografií s osobními údaji, kdy by jejich pořízením a následným zpřístupněním došlo k neproporcionálnímu zásahu do soukromí subjektů údajů. K právě uvedenému správní orgán I. stupně dodal, že pro zpracování osobních údajů v oznámeném rozsahu by účastníku řízení nesvědčil žádný právními předpisy uznaný důvod, tzn. právní titul, jelikož by účastník řízení pro tento případ zpracování osobních údajů nedisponoval ani souhlasem dotčených subjektů, ani by nebylo možné předmětné zpracování subsumovat pod některou z výjimek § 5 odst. 2 písm. a) až g) zákona č. 101/2000 Sb., kterými je možné absenci souhlasu překonat.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí správní orgán I. stupně dále mimo jiné uvedl, že by činnost účastníka řízení v souvislosti s poskytováním služby Google Street View spočívala v pořízení fotografií ulic a dalších míst, definovaných v právním řádu jako veřejná prostranství, za běžného denního provozu, kdy by na těchto fotografiích byly zachyceny jak všechny osoby a vozidla nacházející se v konkrétní době průjezdu vozidla pořizujícího fotografie na místě, tak veškeré budovy a pozemky nacházející se v blízkosti komunikace, po které by se toto vozidlo pohybovalo. Správní orgán I. stupně dále dospěl k závěru, že by účastník řízení prostřednictvím těchto fotografií shromažďoval osobní údaje ve smyslu § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb., jelikož, s ohledem na pořízené důkazní prostředky, by fotografie byly provedeny v dostatečné kvalitě a osoby na nich zachycené by tak bylo díky jejich specifickým rysům možné identifikovat. K tomuto správní orgán I. stupně dodal, že osobním údajem ve smyslu zmíněného zákona je taktéž fotografie domu či pozemku, pokud je nemovitost ve vlastnictví konkrétní fyzické osoby a tato fotografie je spojena s „lokalizačními údaji“, tj. s přesnou adresou. Jako důvod tohoto závěru byl uveden fakt, že v takovém případě je možné prostřednictvím veřejně přístupného informačního systému katastru nemovitostí dohledat vlastníka na snímku zachycené nemovitosti, nebo opačně na základě znalosti adresních údajů její fotografii vyhledat.

Dle správního orgánu I. stupně taková fotografie nemovitosti obsahuje informace, které lze vztáhnout ke konkrétní fyzické osobě, tj. informace o tom, kterou konkrétní nemovitost a v jaké lokalitě fyzická osoba vlastní, jak je dům upraven, jak je zabezpečen, jaké jsou přístupové cesty k domu, zda je obydlen, jaké je příslušenství nemovitosti, co se nachází na zahradě nebo v okolí domu apod. (to vše samozřejmě s různou mírou podrobnosti informací podle okolností v místě, kde byly pořizovány fotografie konkrétní nemovitosti a jejího okolí). Obdobné poté dle

správního orgánu I. stupně platí pro snímaná vozidla stojící nebo pohybující se po komunikacích v době pořizování fotografií.

Správní orgán I. stupně dále konstatoval, že z oznámení o zpracování osobních údajů a z dalších vyjádření účastníka řízení je zřejmé, že má v úmyslu pořizovat fotografie (obsahující osobní údaje) z veřejně přístupných míst, které bude ukládat na nosiče informací a následně předávat do zahraničí (do svého datového centra ve Spojených státech amerických). K tomuto správni orgán I. stupně uvedl, že veškeré operace s pořizenými fotografiemi v rámci celého projektu Google Street View, tedy setřídění dat, anonymizace osob (rozmazání obličejů), navázání na mapová a lokalizační data a jejich zveřejnění, budou operacemi prováděnými systematicky za jednotlícím účelem, přičemž dílčí operace prováděné na území České republiky, tj. shromažďování osobních údajů, jejich ukládání na nosiče informací a jejich následné předání do zahraničí, budou zpracováním osobních údajů ve smyslu § 4 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb.

Správní orgán I. stupně rovněž konstatoval, že Úřad při jednáních s účastníkem řízení akceptoval možnost zpracování osobních údajů (fotografie osob, vozidel i nemovitostí) bez souhlasu subjektů údajů na základě výjimky dle § 5 odst. 2 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb., která v sobě obsahuje regulativ existence zásahu do soukromí vyjádřený ve větě za středníkem, jenž je dále obdobně uveden i v § 10 zákona č. 101/2000 Sb.

Ve vztahu k fotografiím nemovitostí pro službu Street View je správni orgán I. stupně názoru, že pořizení fotografií z výšky 2,7 metru nad zemí, což je výška, která neodpovídá běžnému pohledu chodce na ulici, za účelem jejich následného zveřejnění, již představuje nepřiměřený zásah do soukromí subjektů údajů. Tento závěr správniho orgánu I. stupně pak vychází ze skutečnosti, že již samotné pořizování fotografií osob, vozidel a nemovitostí bez souhlasu subjektů údajů představuje zásah do jejich soukromí. K tomuto však správni orgán I. stupně dodává, že v době dnešních technologických možností se nelze úplně vyhnout tomu, aby o jednotlivých osobách nebyly shromažďovány a někdy i zveřejňovány údaje bez jejich vědomí a souhlasu. Vždy je však dle jeho mínění nutné takovou činnost, pokud podléhá zákonu č. 101/2000 Sb., poměřovat kritérii přiměřenosti a nezbytnosti vzniklého zásahu do soukromí.

Pokud tedy účastník řízení má zájem pořizovat fotografie osob a následně před zveřejněním jejich obličeje rozmazat, aby nebyly identifikovatelné, jedná se dle správniho orgánu I. stupně o akceptovatelný postup, který přiměřeným způsobem dbá na ochranu jejich soukromí. V případě fotografií nemovitostí (budov, rodinných domů, činžovních domů apod.) se pak jedná o informace, které jsou do značné míry veřejně zjistitelné. Zjistitelnost těchto informací je ovšem současně podmíněna aktivní snahou zájemců konkrétní místo navštívit; naproti tomu účastník řízení zamýšlí tyto informace (osobní údaje) zpřístupnit každému, kdo využije jeho služeb, přičemž z fotografií obsažených ve spise je zřejmé, že výška kamery umožňuje tzv. pohled „přes plot (resp. zeď)“ na soukromé prostory zahrady apod., což již dle názoru správniho orgánu I. stupně představuje nepřiměřený zásah do soukromí dotčených osob.

Dále správní orgán I. stupně uvedl, že z hlediska dikce první části ustanovení § 3 odst. 5 písm. b) zákona č. 101/2000 Sb. není pochyb o tom, že by na účastníka řízení, jelikož je usazen mimo území Evropské unie (má sídlo ve Spojených státech amerických) a (jak je shora uvedeno) na území České republiky má zájem provádět zpracování, které nebude pouhým předáním osobních údajů přes území Evropské unie, povinnost zmocnit zpracovatele na území České republiky dopadala.

Správní orgán I. stupně tak zejména s odkazem na uvedené shora považoval za prokázané, že by účastník řízení realizací oznámeného zpracování porušil povinnosti stanovené v ustanoveních § 3 odst. 5 písm. b), § 5 odst. 2 a § 10 zákona č. 101/2000 Sb., a proto zpracování osobních údajů v oznámené podobě s odkazem na § 17 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb. nepovolil.

Proti uvedenému rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal účastník řízení v zákonné lhůtě rozklad k předsedovi Úřadu, ve kterém mimo jiné uvedl, že byl nesprávně zjištěn skutkový stav věci a že zjištěné skutečnosti, které tvořily základ pro napadené rozhodnutí, byly nesprávně posouzeny, a proto je napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozporu s právními předpisy. Namítl, že nebylo spolehlivě a objektivně prokázáno, že by zamýšleným zpracováním došlo k porušení shora uvedených ustanovení zákona č. 101/2000 Sb. Dále účastník řízení vyslovil nesouhlas se závěrem správního orgánu I. stupně, že umístěním kamery záznamového zařízení ve výšce 2,7 metru nad zemí budou pořizovány série fotografických snímků s osobními údaji, které budou zasahovat do soukromého života subjektů údajů. K tomuto uvedl, že v rámci řízení nebyl předložen jediný důkaz, ze kterého by vyplývalo, že k takovému zásahu do soukromí opravdu dojde. Napadené rozhodnutí se tak dle jeho mínění opírá výhradně o domněnku, která však nemá žádný faktický podklad ve zjištěných skutečnostech.

Účastník řízení dále upozornil, že fotografie, které chce v rámci projektu Google Street View shromažďovat, budou zaznamenávat pouze veřejná prostranství, která lze běžně vidět při cestě po ulici. Navíc bude zachyceno pouze to, co by bylo možné vidět v době, kdy budou fotografie pořizovány, tedy to, co by viděla nebo nasnímala jakákoli osoba v konkrétním čase při cestě ulicí.

Účastník řízení rovněž namítl, že výška kamery byla pečlivě zvolena tak, aby pořizené fotografie obsahovaly veškeré nezbytné informace a přitom bylo zachyceno co nejmenší množství údajů, které by bylo možné kvalifikovat jako osobní údaje ve smyslu zákona č. 101/2000 Sb. Vzhledem k tomu, že účelem pořizování fotografií je pouze zmapování veřejných prostranství a nikoli sběr jakýchkoli osobních údajů, byla výška kamery zvolena právě tak, aby se v souladu s požadavky zákona č. 101/2000 Sb. sběr osobních údajů, které nejsou vzhledem k účelu dané služby nezbytné, minimalizoval. Účastník řízení zdůraznil, že v případě, že by byla kamera umístěna níže, vznikne zde větší pravděpodobnost, že budou zachyceny i obličeje osob v automobilech. Výška kamery by se navíc přibližovala úrovni hlavy chodců na chodníku, což by opět vedlo k tomu, že by bylo zachyceno větší množství osobních údajů, tj. zvýšil by se počet identifikovatelných osob. Tím, že by se snížila výška umístění kamery, by se dle účastníka řízení sice omezilo jedno předpokládané riziko narušení soukromí, nicméně by zde

nevyhnutelně vzniklo riziko další. V této souvislosti účastník řízení uvedl, že je pravdou, že veškeré obličejové osoby zachycené na fotografiích budou rozmazány, avšak dle jeho mínění by snížením výšky kamery došlo k situaci, kdy by nastavená úroveň snímání neodpovídala účelu, za kterým bude snímání prováděno. Účelem snímání bude dle účastníka řízení vytvoření databáze snímků veřejných prostranství, tedy zejména budov a veřejných prostranství. Snížením výšky kamery by však docházelo k situaci, kdy objekty, které mají být zachycovány (budovy, dopravní značky apod.), by byly zastíněny fyzickými osobami a auty, které by se na ulicích v danou chvíli pohybovaly. Výpovědní hodnota takových fotografií by tak byla pouze omezená. Snížení výšky kamery by tedy způsobilo, že by nastavené parametry zpracování neodpovídaly účelu, za kterým bude zpracování prováděno.

Účastník řízení taktéž vyjádřil nesouhlas s tvrzením uvedeným v napadeném rozhodnutí, že se zvyšující se výškou, ze které je veřejné prostranství snímáno, je více narušováno soukromí subjektů údajů. Konstatoval, že snímání nebo pořízení fotografického snímku z výšky 2,7 m je pro kohokoli zcela běžně dostupné. Při jízdě nákladním automobilem, autobusem nebo tramvají může být okolí pozorováno nebo případně zachyceno i z větší výšky, než je výška zvolená pro zachycování snímků v rámci služby Google Street View. Účastník řízení uvedl, že vozidla nákladní nebo veřejné dopravy se po ulicích běžně pohybují, a proto nelze tvrdit, že by vzhledem k výšce snímacího zařízení neodpovídaly fotografie pořízené v rámci Street View běžnému pohledu. Účastník řízení sdělil, že cokoli, co může být v rámci běžného provozu na veřejných prostranstvích spatřeno, nemůže být považováno za zásah do soukromého života osob. Na rozdíl od názoru správního orgánu I. stupně je účastník řízení přesvědčen, že průjezd nákladního automobilu, autobusu, tramvaje, SUV apod. je jevem nikoli okrajovým, ale naopak zcela běžným, který musí majitelé pozemku legitimně očekávat.

Účastník řízení rovněž nesouhlasí s argumentací uvedenou v napadeném rozhodnutí, že je jevem kulturně a sociálně podmíněným v České republice, že majitelé rodinných domů volí ploty, přes které nelze snadno pozorovat dění za nimi. K tomuto účastník řízení uvedl, že výška kamery byla nastavena s přihlédnutím k místním poměrům v České republice, které se však dle poznatků účastníka řízení od jiných evropských států nijak neliší. Účastník řízení upozornil, že určování výšky kamery se provádí na základě série testů, které mají zajistit, že výška bude zvolena tak, aby měly fotografie dostatečnou vypovídací hodnotu, a současně tak, aby nezachycovaly nadbytečné osobní údaje. V této souvislosti tak bylo dle účastníka řízení nutné zohlednit například i obvyklou výšku budov nebo šířku silnic, na kterých focení probíhá. Účastník řízení rovněž namítl, že správní orgán I. stupně tuto skutečnost při posuzování předmětného zpracování vůbec nevzal v úvahu a rozhodnutí tak vychází z pouhých názorů a předpokladů, které nejsou podloženy žádnými skutečnými analýzami nebo důkazy. Dle účastníka řízení v České republice neexistují podmínky, které by odůvodňovaly zvláštní nastavení výšky kamery oproti ostatním státům v Evropě, neboť místní podmínky se velice podobají podmínkám v jiných evropských zemích. Z těchto důvodů byla kamera usazena v České republice stejně jako v jiných evropských státech ve výšce 2,7 metru.

Účastník řízení taktéž uvedl, že z konkrétních snímků pořízených v rámci služby Google Street View je patrné, že ve většině běžných situací nebudou zachycovány

snímky soukromých pozemků, které by nebyly z ulice na pohled viditelné. Účastník řízení zdůraznil, že situací, kdy by v rámci sběru dat bylo skutečně „nahlédnuto přes plot (resp. zeď)“ jen díky zvolené výšce kamery, bude naprosté minimum, což však dle něj nebylo v napadeném rozhodnutí zohledněno. Namítl, že napadené rozhodnutí je založeno na předpokladu, že by k takové situaci dojít mohlo. V souvislosti s tím pak účastník řízení dodal, že v případech, kdy by zveřejnění fotografie považoval vlastník nemovitosti za zásah do svého soukromí, může jednoduše požádat o výmaz celé nemovitosti z databáze - na základě žádosti dotčené osoby účastník řízení zajišťuje odstranění jakékoliv osoby, auta nebo i celé nemovitosti z programu Google Street View. Pokud se tedy jakékoli obavy ze zásahu do soukromého a osobního života konkrétní osoby objeví, je účastník řízení připraven na to okamžitě reagovat. Vzhledem k tomu, že osoby, které zpravidla pořizují fotografie nebo nahrávky osob na veřejných prostranstvích takovou míru ochrany soukromí běžně nezajišťují, jde dle názoru účastníka řízení o přístup daleko nad rámec obecných standardů ochrany soukromí v této oblasti. Tato skutečnost však taktéž nebyla v napadeném rozhodnutí dle jeho mínění zohledněna.

Účastník řízení dále konstatoval, že vzhledem k tomu, že skutečných případů, kdy by v rámci sběru dat bylo skutečně „nahlédnuto přes plot (resp. zeď)“ jen díky zvolené výšce kamery, bude naprosté minimum, a pokud k této skutečnosti dojde, má dotčená osoba účinné nástroje, jak se případným zásahům do soukromí bránit; je přesvědčen o tom, že zvolený způsob sběru údajů nemůže představovat neoprávněné zasahování do soukromého a osobního života subjektů údajů. V této souvislosti dodal, že do dnešního dne nezaznamenal jedinou stížnost, že by při snímání veřejných prostranství bylo vlivem zvolené výšky snímacího zařízení soukromí narušeno.

Účastník řízení taktéž podotkl, že dnes jsou na internetu běžně dostupné mapy, které nabízejí fotografické zobrazení vybrané lokality z pohledu shora. Dle jeho mínění pohled shora zobrazuje soukromé části pozemků v daleko větší míře, než jak tomu bude při pohledu prostřednictvím služby Google Street View. K tomuto dodal, že je pravdou, že takové fotografie často nejsou v rozlišení, které odpovídá rozlišení v rámci Google Street View, avšak tyto fotografie poskytují informace i z míst, která v rámci běžného pohledu z veřejných prostranství vůbec viditelná nejsou, a proto mohou způsobit daleko větší zásah do soukromí než fotografie pořízené z veřejného prostranství, jejichž pořízení může majitel nemovitosti legitimně očekávat.

Závěrem účastník řízení uvedl, že při posuzování procesu zachycování a zveřejňování fotografií je nutné vzít v úvahu všechny nástroje, které subjektům údajů pro ochranu soukromí nabízí. Domnívá se, že věc nelze uzavřít s tím, že zamýšleným zpracováním bude nadměrně zasahováno do soukromí pouze na základě předpokladu, že by k tomu v izolovaných případech mohlo dojít, když má subjekt údajů v takových případech jednoduchý a účinný nástroj, jak těmto zásahům zabránit. Konečně pak účastník řízení zopakoval, že výška kamery byla stanovena na základě podrobné analýzy tak, aby shromažďované fotografie odpovídaly účelu zpracování a zachytily veřejná prostranství tak, aby se co nejvíce eliminovaly rušivé vlivy a současně co nejvíce ochránily soukromí osob.

Z výše uvedených důvodů proto účastník řízení navrhl napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit správnímu orgánu I. stupně k novému projednání.

Na základě podaného rozkladu odvolací orgán přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně celého spisového materiálu týkajícího se dané věci, jakož i proces, který vydání napadeného rozhodnutí předcházelo, a dospěl k následujícím závěrům.

Předně má odvolací orgán za vhodné připomenout, že se v daném případě jedná o rozhodování v rámci řízení podle § 17 zákona č. 101/2000 Sb. Obecně je předmětem takového řízení posouzení, zda by v případě realizace zpracování osobních údajů, které bylo v souladu s § 16 zákona č. 101/2000 Sb. Úřadu oznámeno, došlo k porušení zákona č. 101/2000 Sb. Jinak řečeno je předmětem takového řízení posouzení toho, zda bude správce oznámeným zpracováním, které s odkazem na § 16 zákona č. 101/2000 Sb. ještě provádět nemá, resp. nesmí, porušovat podmínky stanovené zmíněným zákonem. Úřad v tomto řízení vychází jednak z podkladů nashromážděných v registračním řízení dle § 16 zákona č. 101/2000 Sb., tj. z oznámení o zpracování osobních údajů a případně jeho doplnění na výzvu Úřadu, a jednak z důkazních prostředků nashromážděných ve správním řízení podle § 17 zákona č. 101/2000 Sb. Řízení dle § 17 zákona č. 101/2000 Sb. tak sice je správním řízením (v režimu správního řádu – platí zde tedy mimo jiné i jeho § 3), nicméně z povahy věci je zřejmé, že zde dochází k jisté modifikaci, když má být obecně posuzováno něco, co se teprve v budoucnu má uskutečnit. V rámci tohoto řízení tedy více než v jiných případech záleží rozhodnutí Úřadu na správním uvážení, zda by předmětným zpracováním tak, jak byly jeho parametry zjištěny, resp. sděleny, k porušování zákona č. 101/2000 Sb. docházelo či nikoli. Řízení podle § 17 zmíněného zákona má tedy fakticky preventivní funkci, když jeho prostřednictvím, resp. v jeho rámci vydaným negativním individuálním správním aktem může dojít k zákazu určité činnosti z důvodu existence reálného rizika, že by k porušení zákona č. 101/2000 Sb. dojít mohlo.

Oznámené zpracování musí být v řízení podle § 17 zákona č. 101/2000 Sb. zásadně hodnoceno jako celek, což je pak určující skutečností pro možné závěry správního orgánu. Zákon v tomto případě předpokládá buďto zaregistrování oznámeného zpracování, zastavení řízení z důvodu, že účastník řízení od svého záměru upustil, nebo vydání negativního rozhodnutí o tom, že se zpracování osobních údajů v rozsahu a s parametry, jak bylo oznámeno, nepovoluje. Z uvedeného pak vyplývá, že byť je na straně správního orgánu důvodné mít za to, že jen jeden prvek z oznámeného zpracování není v souladu se zákonem č. 101/2000 Sb. (tato jedna část vede k závěru, že zpracováním bude docházet k porušování zmíněného zákona), není možné oznámené zpracování zaregistrovat a to ani z části, jelikož správní orgán v tomto typu správního řízení není oprávněn provádět v oznámeném zpracování jakékoli změny. Ve správním řízení podle § 17 zákona č. 101/2000 Sb. jde tedy o komplexní posouzení oznámeného zpracování a jeho souladu se zmíněným zákonem.

Odvolací orgán konstatuje, že se v dané věci ztotožnil s právním názorem správního orgánu I. stupně uvedeným a odůvodněným v napadeném rozhodnutí ohledně toho, že účastník řízení by měl v rámci jím poskytované služby Google Street View postavení správce osobních údajů ve smyslu § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb., a že jím prováděné dispozice s předmětnými daty by byly

zpracováním osobních údajů ve smyslu § 4 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb., jakož i s tím, že data, s nimiž by bylo disponováno, by byly osobními údaji ve smyslu § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb.

V této souvislosti odvolací orgán uvádí, že v tomto případě by byly osobními údaji ve smyslu § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb. jednak osoby zachycené na fotografiích (nosičích osobních údajů), jelikož by bylo na základě specifických rysů jednotlivých osob možné je identifikovat, jednak vozidla, která by byla zachycena společně s jejich poznávacími značkami, protože prostřednictvím těchto informací (konkrétního vzhledu vozidel a jejich poznávacích značek) by bylo možné zjistit jejich majitele, a dále rovněž domy a pozemky, které by byly zachycené na fotografiích, protože v rámci služby Google Street View by byly jednotlivé fotografie, na kterých by byly domy a pozemky zachyceny, spojeny s lokalizačními údaji a bylo by tedy rovněž možné na základě těchto informací jejich majitele zjistit.

Vedle uvedeného má však odvolací orgán za nutné konstatovat následující. Obecně je kategorie osobního údaje vykládána absolutně. Není tedy rozhodující, pro kolik příjemců je určitá informace osobním údajem. Osobním údajem je tak každá informace, která je spojitelná s konkrétní, resp. určitou nebo určitelnou fyzickou osobou. Takovou povahu má tedy i informace o tom, že osoba někde byla, vlastní nějaký majetek anebo i o tom, že jsou její movité věci v prostorech, k nimž má uživatelské právo, uspořádány určitým způsobem atp. Z hlediska § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb. je tedy osobním údajem každá informace, kterou lze přiřadit ke konkrétní fyzické osobě a která tak vypovídá o jejím soukromém a osobním životě, a to i tehdy, jestliže je možnost přiřazení informace k takové fyzické osobě podmíněna určitou nutnou znalostí dalších skutečností u jejího příjemce. V této souvislosti odvolací orgán poznamenává, že zásadní skutečností, která vyplývá z otázky rozsahu nutné předchozí znalosti údajů o fyzické osobě, ke které je možné zveřejněné údaje vztáhnout, je míra zásahu do soukromí. Z uvedeného vyplývá, že v případě zpracování osobních údajů v rozsahu, jak bylo účastníkem řízení oznámeno, by docházelo ke zpracování i dalších nežli jen shora uvedených údajů (např. údajů o obyvatelích konkrétního domu atp.).

Odvolací orgán rovněž uvádí, že s výše zmíněnými osobními údaji má účastník řízení následně v úmyslu systematicky provádět řadu automatizovaných operací - po jejich zaznamenání pomocí kamery záběry z kamery systematicky ukládat na nosiče informací, kde budou uchovávány a následně předávány do zahraničí, kde s nimi budou dále prováděny další operace a to taktéž automatizovaně pomocí speciálního software, to vše za jednotným účelem, kterým zde je zveřejnění fotografií obsahujících osobní údaje na webových stránkách účastníka řízení v rámci jím poskytované služby Google Street View. V této souvislosti odvolací orgán konstatuje, že by se zde nepochybně jednalo o zpracování osobních údajů ve smyslu § 4 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb., přičemž za zpracování je nutné považovat zejména dílčí operace prováděné na území České republiky, tj. shromažďování osobních údajů, ukládání osobních údajů na nosiče informací a jejich následné předání do zahraničí.

K argumentaci účastníka řízení, že nebylo v rámci správního řízení provedeno žádné dokazování ohledně zjištění optimální výšky kamery, odvolací orgán s odkazem na shora uvedené konstatuje následující. V řízení tohoto typu je

zkoumáno, zdali oznámené zpracování tak, jak jej má v úmyslu správce/oznamovatel činit, bude v souladu se zákonem č. 101/2000 Sb. Je plně v pravomoci Úřadu, který je dle § 2 zákona č. 101/2000 Sb. povolán k výkonu dozoru pro oblast ochrany osobních údajů, aby na základě správního uvážení, zejména pak v případech, kdy se má oznamované zpracování osobních údajů opírat o právní předpisy uznaný důvod (právní titul) § 5 odst. 2 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb. (s odkazem na podmínku ve větě za středníkem tohoto ustanovení ve spojení s § 10 zmíněného zákona), rozhodl, zda v daném případě nebude docházet k neproporcionálnímu zásahu do soukromí subjektu údajů. V případě aplikace správního uvážení na tyto případy pak Úřad vždy postupuje dle testu proporcionality, jak je uveden např. v nálezu Ústavního soudu České republiky sp. zn. Pl. ÚS 4/94.

Na základě testu poměrování cíle a prostředku pak správní orgán I. stupně dospěl při zohlednění všech dostupných informací a pořízených důkazů k závěru, že pro účastníkem řízení oznámené zpracování není pro všechny případy možné uvažovat o tom, že by zde byla vždy zmíněná podmínka (§ 5 odst. 2 písm. e) ve spojení s § 10 zákona č. 101/2000 Sb.) beze zbytku naplněna. S tímto závěrem, včetně jeho zdůvodnění, se pak odvolací orgán ztotožňuje a dodává, že není povinností Úřadu pořizovat důkazy o tom, jak by vypadaly fotografie z výšky 2,7 metru nad zemí. V tomto případě postačí v rámci aplikace správního uvážení za užití testu proporcionality závěr, že záběrem z takové výšky v některých případech může k nepřiměřenému zásahu do soukromí subjektů údajů dojít – sama existence takového rizika, tzn. závěr, že zde následek s vysokou mírou pravděpodobnosti převyší přínos, je pak legitimním podkladem pro správním orgánem I. stupně učiněný závěr. Odvolací orgán nicméně konstatuje, že tyto fotografie (z výšky 2,7 metru nad zemí) účastník řízení v rámci služby Google Street View v současné době zveřejňuje na svých webových stránkách. Využití této již dostupné služby pak umožnilo Úřadu např. zjistit, co vše fotografie zachycují, v jaké kvalitě jsou pořízeny a rovněž, že je možné jednotlivé objekty značně přiblížit při zachování vysoké míry kvality obrazu. Na základě využití služby Google Street View měl, resp. má tedy Úřad dostatek informací k tomu, aby mohl učinit závěr, zda by k zásahu do soukromí osob zpracováním osobních údajů mohlo či nemohlo dojít.

Co se týká argumentace účastníka řízení, že pohled z výšky, kde je kamera umístěna, je obdobný, jako pohled z nákladního automobilu, tramvaje nebo autobusu, resp. argumentace účastníka řízení, že by shromažďoval pouze snímky z veřejných prostranství, která lze běžně vidět při cestě z ulice (např. běžně z uvedených dopravních prostředků), odvolací orgán předně poznamenává následující. Skutečnost, že v případě některých ulic běžně dochází k tomu, že zde projíždí dopravní prostředky, které umožňují pohled ze shodné výšky, není rozhodující. Úmyslem účastníka řízení je dle všeho komplexní zmapování všech ulic a cest v určité lokalitě. Tento cíl lze však naplnit jedině tehdy, když účastník řízení bude pořizovat záběry i z prostranství, kam jím zmíněné dopravní prostředky vjezd povolený nemají – nejsou zde položeny koleje, není povolen vjezd vozidel s nosností nad 3,5 tuny, není povolen vjezd vozidel s výškou přesahující povolenou mez (v tomto případě např. 2,5 metru výšky) atp. Navíc má odvolací orgán za vhodné připomenout, že i sám účastník řízení uvádí, že v případech, kdy

je příslušná cesta příliš úzká na to, aby zde mohlo projet jím běžně užívané osobní auto, užívá k pořízení záběrů speciální tříkolky.

Z uvedeného a z účastníkem řízení již zveřejněných fotografií je zřejmé, že při realizaci jím zamýšleného cíle by docházelo k pořizování fotografií i z míst, kam není běžné ani možné při chůzi či jízdě jakkoli nahlédnout – typicky v případě zděného oplocení o výšce cca 2 metry.

Odvolací orgán v této souvislosti dodává, že vzhledem k možnosti přiblížení detailů na jednotlivých záběrech, jsou snímky navíc kvalitativně zcela odlišné od případu pohledu z projíždějícího autobusu, tramvaje či nákladního vozidla.

Za zásadní má odvolací orgán k argumentaci účastníka řízení tím, že fotografií, kdy by bylo skutečně „nahlédnuto přes plot (resp. zeď)“ do zahrad nebo do dvora jen díky zvolené výšce kamery, by bylo naprosté minimum, uvést, že sama tato slova účastníka řízení svědčí závěru, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně je správné. Jak uvedl odvolací orgán shora, v případě řízení podle § 17 zákona č. 101/2000 Sb. dochází k posuzování oznámeného zpracování osobních údajů jako celku, kdy v případě, že je shledáno, že některou svou částí by nebylo takové zpracování v souladu s podmínkami vyplývajícími z platných právních předpisů, zejména zákona č. 101/2000 Sb., je Úřad s odkazem § 2 až § 8 správního řádu povinen vydat rozhodnutí o tom, že se takové zpracování osobních údajů nepovoluje. Odvolací orgán má pak za to, že účastník řízení svou argumentací jen potvrzuje, že v některých případech by při jím zamýšleném zpracování docházelo k neproporcionálním zásahům do soukromí subjektů údajů, tzn. v některých případech by byly způsobené následky v nepoměru k dosaženým přínosům a nebyly by tak naplněny podmínky § 5 odst. 2 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb. a § 10 téhož zákona, resp. takové zpracování osobních údajů by bylo s práve uvedenými ustanoveními zákona č. 101/2000 Sb. v rozporu. Z uvedených důvodů a s ohledem na pořízené důkazní prostředky se tak odvolací orgán ztotožňuje s názorem správního orgánu I. stupně, že zveřejňováním takovýchto záběrů by došlo k porušování práv subjektů údajů na ochranu jejich soukromého a osobního života.

K argumentaci účastníka řízení, že by měl subjekt údajů možnost požádat o vymazání zveřejněných fotografií, odvolací orgán opětovně připomíná, že předmětem tohoto řízení je posouzení, zda bude oznámené zpracování v souladu se zákonem č. 101/2000 Sb. Jak bylo již uvedeno, oznámené zpracování by všechny zákonné podmínky nesplňovalo, přičemž účastník řízení argumentuje pouze nástrojem, který ex post umožní osobě, která se cítí poškozena na svých právech, resp. u níž již došlo k zásahu do jejího soukromí, požadovat odstranění předmětné fotografie (závadného stavu). Tento postup však v případě, že by fotografie již byla po určitou dobu zpřístupněna relativně neomezenému množství příjemců, kteří by si ji mohli převzít a dále s ní disponovat, tzn. v případě, kdy k zásahu již došlo, není s to provést restitutio in integrum, a proto tento argument účastníka řízení odvolací orgán nepovažuje za relevantní.

Co se týká argumentace účastníka řízení, že na internetu jsou běžně dostupné mapy, které nabízejí fotografické zobrazení vybrané lokality z pohledu shora, kdy pohled shora zobrazuje soukromé části pozemků v daleko větší míře, než by tomu

bylo při pohledu prostřednictvím služby Google Street View, odvolací orgán předně konstatuje, že fotomapy, které zobrazují záběry shora, představují kvalitativně jiný případ. Jejich přiblížení v žádném případě neumožňuje tak detailní pohled do soukromých částí zahrad a dvorů, jak by tomu bylo v případě služby, kterou má účastník řízení v úmyslu poskytovat. Tato argumentace účastníka řízení, stejně tak jako jeho odkázání se na jiné případy obdobných služeb, však není na místě zejména z tohoto důvodu, že předmětem tohoto řízení je posouzení účastníkem řízení oznámeného zpracování a nikoli otázka, zda je jiné zpracování v souladu se zákonem č. 101/2000 Sb.

Konečně má pak odvolací orgán za vhodné se vyjádřit k otázce důsledků, které by dle účastníka řízení mělo snížení pohledu kamery pro možnost dosažení jím sledovaného účelu. Odvolací orgán nesouhlasí s tvrzením účastníka řízení, že by snížení pohledu kamery způsobilo, že by nastavené parametry neodpovídaly účelu, pro který účastník řízení fotografie obsahující osobní údaje chce pořizovat. Účelem snímání je vytvoření databáze fotografií veřejných prostranství, přičemž možnost dosažení tohoto účelu by byla i po snížení pohledu kamery nepochybně zachována. Odvolací orgán je stejně jako správní orgán I. stupně toho názoru, že by díky odpovídajícímu snížení pohledu kamery nebyly součástí služby detailní záběry pohledů „přes ploty (resp. zdi)“ zahrad, kam jinak není běžný pohled umožněn a nebylo by proto zasahováno do práv subjektů údajů na jejich soukromý a osobní život – předmětné zpracování osobních údajů by v takovém případě naplňovalo podmínky § 5 odst. 2 písm. e) a § 10 zákona č. 101/2000 Sb.

K riziku zastínění objektů projíždějícími auty či procházejícími chodci odvolací orgán uvádí, že předmětem tohoto řízení je posoudit, zda by při realizaci zpracování osobních údajů, jak bylo účastníkem řízení Úřadu oznámeno, došlo k porušení zákona č. 101/2000 Sb., tzn. otázka, zda takto nastavené zpracování osobních údajů odpovídá požadavkům zákona. Odvolací orgán v této souvislosti nicméně dodává, že na zveřejněných fotografiích není dle jeho poznatků (zejména z pořízených důkazních prostředků) důvodné předpokládat, že by na snímcích bylo zachyceno mnoho chodců, a proto má za to, že by při přiměřeném snížení pohledu kamery nedocházelo k zastínění focených objektů chodci, resp. docházelo by k němu jen minimálně. Obdobné pak platí i ohledně zastínění objektů auty.

Závěrem má odvolací orgán za vhodné zdůraznit, že v tomto případě by se jednalo o zpracování osobních údajů, při němž by docházelo jednak ke shromáždění a částečnému zpracování osobních údajů na území České republiky a následně k předání již zpracovaných dat k dalšímu zpracování na území Spojených států amerických; tzn. jednalo by se zde o případ, na který se vztahuje § 3 odst. 2 písm. b) zákona č. 101/2000 Sb., z něhož správci osobních údajů vzniká povinnost ustanovit postupem podle § 6 zákona č. 101/2000 Sb. na území České republiky zpracovatele osobních údajů. K tomuto odvolací orgán dodává, že v rámci registračního a na něj navazujícího řízení bylo zjištěno, že účastník řízení tuto svou povinnost splnit nehodlal, tzn. v případě realizace jím zamýšleného zpracování by v této jeho části porušil zákon č. 101/2000 Sb.

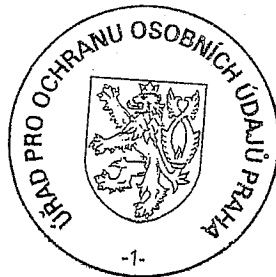
Odvolací orgán se tak s odkazem na shora uvedené k povaze řízení podle § 17 zákona č. 101/2000 Sb., z důvodu, že by účastníkem řízení oznámené zpracování osobních údajů s parametry, jak je sdělil ve svém oznámení o zpracování osobních

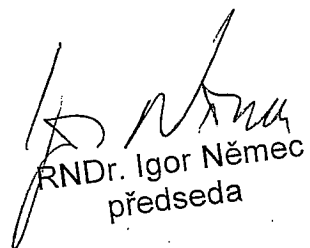
údajů ze dne 18. února 2010 (ve znění doplnění ze dne 7. dubna 2010) a ve všech dalších vyjádřeních a úkonech učiněných v této věci vůči Úřadu, nesplňovalo podmínky zákona č. 101/2000 Sb., zejména by bylo v rozporu s § 3 odst. 2 písm. b), § 5 odst. 2 a § 10 zmíněného zákona, ztotožnil se závěry správního orgánu I. stupně, tzn. přiklonil se jednoznačně k závěru, že takové zpracování osobních údajů nelze zaregistrovat, resp. že je oznámené zpracování třeba nepovolit.

Na základě všech shora uvedených důvodů tak považuje odvolací orgán rozhodnutí správního orgánu I. stupně za správné, řádně odůvodněné a vydané v souladu s příslušnými právními předpisy, a proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, nelze odvolat.

Praha, 12. listopadu 2010

RNDr. Igor Němec
předseda

A

170 00 Praha 7

RR 19468974 3 CZ

Z

dn.

Zásilka byla vložena do schránky
dne: .....

Lucie Hovorková

Jméno a příjmení vydávatele

Podpis vydávatele

Adresát:
Úřad pro ochranu osobních údajů
Pplk. Sochora 27
170 00 Praha 7
Odbor práv. a schengen

Prostor pro umístění
čárového kódu

DORUČENKA

ULOŽIT JEN 10 DNÍ

NEVRACET, VLOŽIT DO SCHRÁNKY

Označení písemnosti (č. j.):

REG-1197/10 - 27

UOOUX002XR8V

UOOU2000LKIN

Adresát:

Vážený pan
JUDr. Jiří Čermák
advokát
Klimentská 46
11002 Praha 1

RAZÍTKO NEPOUŽÍVÁ

OPRAVNĚNÝ PŘÍJEMCE

Prohlášení příjemce zásilky

Jméno a příjmení příjemce: ILONA SKRBLKOVÁ

Vztah příjemce k adresátovi, není-li příjemce adresátem PP A 101020102

Potvrzuji převzetí této zásilky

dne 16-11-2010

Podpis